

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

24 november 2008

ONTWERP VAN DECREET

**tot wijziging van het decreet van 30 maart 1999
houdende organisatie van de zorgverzekering**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door mevrouw Elke Roex**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Luc Martens.

Vaste leden:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Felix Strackx, Erik Tack,
de dames Greet Van Linter, Gerda Van Steenberge;

mevrouw Sonja Claes, de heer Tom Dehaene, mevrouw Vera
Jans, de heer Luc Martens;

de dames Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Van
der Borgh;

de heer Bart Caron, mevrouw Elke Roex, de heer Bart Van
Malderen.

Plaatsvervangers:

de heer Erik Arckens, mevrouw Agnes Bruyninckx, de heer
Johan Deckmyn, mevrouw An Michiels, de heer Leo Pieters;

de heer Paul Delva, de dames Cindy Franssen, Kathleen
Helsen, Tinne Rombouts;

de dames Hilde Eeckhout, Fientje Moerman, de heer Bob
Verstraete;

de dames Else De Wachter, Michèle Hostekint, de heer Flor
Koninckx.

Toegevoegde leden:

mevrouw Helga Stevens;

mevrouw Mieke Vogels.

Zie:

1810 (2007-2008)

– Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

Blz.

I.	Toelichting door de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.....	4
1.	Een regeling voor achterstallige bijdragen en geldboete bij overlijden, collectieve schuldenregeling of faillissement.....	4
2.	Een regeling voor opgelopen sancties in geval van een verhuizing of een onderbreking van de aansluiting.....	4
3.	Het inschrijven van het principe van automatische rechtsverkrijging.....	5
4.	Het inschrijven van een rechtsgrond om vrijstelling te verlenen voor de opschorting met verlies van rechten en administratieve geldboete	5
II.	Algemene bespreking	5
1.	Inleidende opmerkingen.....	5
2.	Vrijstelling van achterstallige bijdrage(n) en in voorkomend geval van de administratieve geldboete	5
3.	Kinderrechtenverdrag.....	6
4.	Administratieve vereenvoudiging qua terminologie	6
5.	Opgelopen sancties na verhuizing of onderbreking van aansluiting	6
6.	Het creëren van een rechtsgrond voor de vrijstelling van de administratieve geldboete en van de opschorting met verlies van rechten.....	7
7.	De automatische opening van rechten.....	7
III.	Artikelsgewijze bespreking	8
IV.	Stemming over het geheel	9

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin behandelde het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 maart 1999 houdende organisatie van de zorgverzekering tijdens haar vergadering van 4 november 2008.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER STEVEN VANACKERE, VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

De minister concentreert zich in zijn toelichting op de volgende vier inhoudelijke wijzigingen: (1) een regeling voor achterstallige bijdragen en geldboete bij overlijden, collectieve schuldenregeling of faillissement, (2) een regeling voor opgelopen sancties in geval van een verhuizing of een onderbreking van de aansluiting, (3) het inschrijven van het principe van automatische rechtsverkrijging en (4) het inschrijven van een rechtsgrond om vrijstelling te verlenen voor de opschorting met verlies van rechten en administratieve geldboete.

1. Een regeling voor achterstallige bijdragen en geldboete bij overlijden, collectieve schuldenregeling of faillissement

Bij overlijden van een persoon met achterstallige bijdragen of een achterstallige geldboete komt de schuld volgens het gemene recht in de nalatenschap terecht. In principe dienen de erfgenamen dan te worden aangeschreven.

Een verplichte vordering doet zich ook voor bij personen die ernstige financiële problemen hebben en een verzoek tot collectieve schuldenregeling indienen. Van zodra de rechter deze persoon toegelaten heeft in de collectieve schuldenregeling, moet de zorgkas of het Vlaams Zorgfonds, volgens de bestaande regelgeving, aangifte doen van schuldvoordering. Ook in geval van een faillissement dient de zorgkas of het Vlaams Zorgfonds aangifte van schuldvoordering te doen.

In de drie situaties is het aangewezen de achterstallige bijdragen evenals de eventuele administratieve geldboete, in hoofde van deze personen kwijt te schelden uit billijkheidsoverwegingen, maar tevens vanuit administratieve en praktische overwegingen. Uit de praktijk blijkt immers dat de inspanningen om de achterstallen te vorderen in dergelijke situaties niet opwegen tegen de baten.

Omdat de Belgische Grondwet bepaalt dat er geen gratificatie ten laste van de staatskas kan worden

toegekend behalve krachtens een wet, is voor de kwijtschelding een decretale regeling noodzakelijk.

2. Een regeling voor opgelopen sancties in geval van een verhuizing of een onderbreking van de aansluiting

In het decreet van 30 maart 1999 houdende organisatie van de zorgverzekering ontbreken bepalingen die duidelijk stellen of opgelopen sancties na situatie-wisselingen, zoals verhuizing, al of niet behouden blijven. De nieuwe regeling bevat volgende twee krachtlijnen. Ten eerste, schorsing of wachttijd (in de nieuwe terminologie 'opschorting met verlies van rechten') die men als sanctie oploopt terwijl men verplicht is om aan te sluiten, wordt altijd toegepast op het moment van de start van de tenlasteneming (ook na verhuizing of na onderbreking van de aansluiting). Het is immers logisch dat men de sancties die men in een verplicht stelsel oploopt, niet kan ontwijken door te verhuizen of de aansluiting te onderbreken.

Ten tweede, de opschorting met verlies van rechten en de termijn van ononderbroken aansluiting alvorens men een aanvraag tot een tenlasteneming kan indienen, die men als sanctie toegewezen krijgt voor een periode waarin men vrijwillig kon aansluiten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, worden enkel toegepast als men op het moment van de start van de tenlasteneming onder de vrijwillige aansluiting valt (ook na verhuizing of na onderbreking van de aansluiting).

Vervolgens licht de minister toe waarom voor deze regeling is geopteerd. Een inwoner van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad die ervoor kiest om niet aan te sluiten, kan bij verhuizing naar het Vlaamse Gewest waar de aansluiting verplicht is, niet bestraft worden voor zijn vroegere keuze. Er kan hem geen sanctie opgelegd worden bij verhuizing naar het Vlaamse Gewest.

Dit maakt het echter meteen onbillijk om een inwoner van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad die er wel voor gekozen heeft om vrijwillig bij de zorgverzekering aan te sluiten en die nadien niet alle bijdragen volledig correct betaalde, wel te bestraffen bij een eventuele verhuizing naar het Vlaamse Gewest. In de bestaande regelgeving zou hij zijn sanctie meenemen bij verhuizing.

In de huidige regeling is er voor gekozen om de sancties nooit mee te nemen bij verhuizing van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad naar het Vlaamse Gewest.

Omdat een inwoner van het Vlaamse Gewest die

slechts tijdelijk zou verblijven in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, bij een latere terugkeer in het Vlaamse Gewest de sancties behoudt, is het echter billijk en consistent om dit principe eveneens in te schrijven voor inwoners van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad: wanneer zij na een onderbreking opnieuw zouden verhuizen naar het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad behouden zij de eventuele opgelopen sancties.

3. Het inschrijven van het principe van automatische rechtsverkrijging

De opening van een recht op een uitkering in de zorgverzekering is niet langer gekoppeld aan de datum van indiening van een aanvraag tot uitkering.

Het recht op tenlastenemingen ontstaat vanaf (1) de datum van de opname in een residentiële voorziening, (2) de datum vanaf wanneer de zorgbehoevendheid kan worden aangetoond via een geldig attest en (3) de datum vanaf wanneer de zorgbehovende een aanvraag indient ingeval er nog een indicatiestelling dient uitgevoerd.

De aanvraag wordt meer een formaliteit die nog slechts nodig is voor de praktische en administratieve uitvoering, maar die (ook in geval van laattijdigheid) geen negatieve effecten genereert op het vlak van de rechtsverkrijging.

In een eerste fase van uitvoering zullen de retroactieve vergoedingen weliswaar beperkt worden tot zes maanden en zal de eerste maand laattijdigheid niet worden vergoed, om zorgkassen en zorgvoorzieningen blijvend te responsabiliseren voor een gedegen informatiebeleid over de zorgverzekering.

4. Het inschrijven van een rechtsgrond om vrijstelling te verlenen voor de opschorting met verlies van rechten en administratieve geldboete

In toepassing van artikel 2bis van het decreet van 30 maart 1999 houdende organisatie van de zorgverzekering wordt een administratieve geldboete opgelegd aan personen die de bijdrage drie keer niet, onvolledig of te laat betaald hebben. In bepaalde situaties is het aangewezen om de opschorting met verlies van rechten en de administratieve geldboete kwijt te schelden.

Voorbeelden zijn: vermist of afwezig verklaard zijn of van ambtswege afgevoerd zijn uit het Rijksregister; bij verplichte aansluiting een fout van de zorgkas waardoor de uitnodiging tot betaling van de bijdrage niet of niet tijdig ontvangen werd; een fout van het

Vlaams Zorgfonds, het Rijksregister of de Kruispuntbank Sociale Zekerheid of een lopend onderzoek naar de aansluitingsplicht. In deze gevallen is een decretale basis nodig om administratieve geldboetes kwijt te kunnen schelden.

II. ALGEMENE BESPREKING

1. Inleidende opmerkingen

De heer *Felix Strackx* wijst er inleidend op dat de zorgverzekering al meermaals is gewijzigd. Hij gaat ervan uit dat deze wijziging niet de laatste is.

De heer *Tom Dehaene* zegt dat de opeenvolgende wijzigingen aan het decreet van 30 maart 1999 het gevolg zijn van ambitie. Van bij aanvang was duidelijk dat de invoering van een zorgverzekering een groeiproces zou worden. De in dit ontwerp van decreet voorgestelde wijzigingen noemt de spreker logisch.

Minister *Steven Vanackere* beaamt dat de zorgverzekering op geregelde tijdstippen wordt aangepast. De aanpassingen zijn nooit ingrijpend omdat de oorspronkelijke keuze voor het model van een volksverzekering, een terechte keuze blijkt. De aanpassingen zijn er telkens op gericht het model beter te benaderen.

Mevrouw *Elke Roex* is tevreden met de voorgestelde aanpassingen, en geeft aan dat haar vragen en opmerkingen gebaseerd zijn op de beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Beleidsprioriteiten 2007-2008 (*Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, nr. 1405/1), die een aantal doelstellingen naar voren schuift voor de optimale toegankelijkheid en rechtsverkrijging. Dit ontwerp van decreet realiseert enkele van die doelstellingen, maar niet allemaal.

2. Vrijstelling van achterstallige bijdrage(n) en in voorkomend geval van de administratieve geldboete

De heer *Felix Strackx* brengt begrip op voor kwijtschelding van achterstallige bijdragen en de administratieve geldboete, maar vraagt de minister met de nodige waakzaamheid op te treden. Het valt immers voor dat een faillissement wordt opgeheven of een collectieve schuldenregeling geen doorgang vindt.

Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat rekening is gehouden met de opmerking van de Raad van State dat niet iedere faillissementsprocedure uitloopt op een faillietverklaring. Er wordt vereist dat de aangeslotene in staat van faillissement is verklaard.

De heer *Tom Dehaene* is tevreden met de vrijstelling van de achterstallige bijdrage(n) en administratieve geldboete in geval van een collectieve schuldregeling. Het lijkt logisch dat in geval van een collectieve schuldregeling een onderscheid wordt gemaakt tussen de verschillende soorten schulden, maar administratieve geldboetes of belastingen kwijtschelden was tot nog toe onmogelijk. Het federale niveau slaagt er niet in dit probleem aan te pakken. Vlaanderen neemt in dit ontwerp van decreet het voortouw en zorgt er op deze manier voor dat belastingen of boetes kunnen worden kwijtgescholden.

Mevrouw *Anne Marie Hoebeke* merkt op dat er twee soorten faillissementen zijn. Bij een faillissement zonder schuld worden alle schulden automatisch kwijtgescholden. Bij een faillissement zonder kwijtschelding van schuld, worden achterstallige bijdragen en administratieve geldboetes op basis van dit ontwerp van decreet ook kwijtgescholden.

Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat dit ontwerp van decreet eenmaal goedgekeurd, de basis zal vormen voor een kwijtschelding. Op dit ogenblik zijn de zorgkassen verplicht de achterstallige bijdragen en administratieve geldboetes te innen. De reden voor deze maatregel is evenwel geen billijkheidsvraag (frauduleus versus schuldenvrij bankroet), maar de vaststelling dat de kosten om achterstallige bijdragen en administratieve geldboetes te innen, hoger zijn dan de uiteindelijke opbrengsten.

3. Kinderrechtenverdrag

De heer *Felix Strackx* heeft er geen problemen mee dat de verblijfsvoorwaarden om tenlastenemingen te kunnen genieten in overeenstemming worden gebracht met het Kinderrechtenverdrag. Hij wijst op een opmerking van de Raad van State, die waarschuwt tegen een nieuwe potentiële discriminatie tussen kinderen tot 18 jaar en de verlengd minderjarigen. Hij denkt dat men evolueert naar een situatie waarin iedereen recht krijgt op een uitkering van de zorgverzekering.

Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat het Kinderrechtenverdrag enkel een internationaal erkende definitie van kinderen bevat. Van verlengd meerderjarigen is er geen internationaal erkende definitie.

Voor wat de laatste opmerking van de spreker betreft, wijst de minister erop dat de zorgverzekering gebaseerd is op het model van de volksverzekering. Dit model dient gehandhaafd.

Mevrouw *Anne Marie Hoebeke* merkt op dat de voorwaarde om hier vijf jaar te verblijven of vijf jaar sociaal verzekerd te zijn in een andere EU-lidstaat niet geldt voor kinderen tot 18 jaar. Ze hoopt dat de

minister zicht heeft op de omvang van de groep en dat deze aanpassing niet tot grote moeilijkheden leidt, gezien het juridische kluwen veroorzaakt door de verblijfsregeling, domicilieregeling, kinderbijslag, studiebeurzen enzovoort.

Minister *Steven Vanackere* denkt niet dat het om bijzonder veel gevallen gaat. Deze aanpassing brengt het oorspronkelijke decreet in overeenstemming met het Kinderrechtenverdrag.

4. Administratieve vereenvoudiging qua terminologie

De heer *Felix Strackx* verklaart geen problemen te hebben met dit onderdeel.

5. Opgelopen sancties na verhuizing of onderbreking van aansluiting

De heer *Felix Strackx* vindt deze wijziging moeilijk interpreteerbaar gezien het haast ontelbare aantal scenario's. Volgens hem zal de nieuwe regeling ertoe leiden dat iemand die heel zijn leven in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad heeft gewoond en nooit een bijdrage heeft betaald, na een maand gedomicilieerd te zijn in het Vlaamse Gewest een bijdrage zal kunnen ontvangen wanneer hij zijn intrek neemt in een Brusselse residentiële voorziening. Ook de heer *Tom Dehaene* vraagt hoe de situatie evolueert wanneer iemand uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad na een korte periode in het Vlaamse Gewest opnieuw naar Brussel verhuist.

Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat opgelopen sancties blijven wanneer een inwoner van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad na een korte periode in het Vlaamse Gewest terugkeert naar Brussel. De twee voorwaarden (tien jaar onafgebroken duur van aansluiting, en vier maanden opschorting met verlies van rechten per jaar nagelaten om bij te dragen) gelden opnieuw van zodra men terug in Brussel gaat wonen. Voor inwoners van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad die zich definitief in het Vlaamse Gewest vestigen, gelden dezelfde voorwaarden als voor nieuwkomers.

Mevrouw *Elke Roex* wijst erop dat de nieuwe regeling ertoe zal leiden dat inwoners van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, die na een verblijf van enkele maanden in Wallonië naar Brussel terugkeren, hun sancties niet meer verliezen.

De heer *Felix Strackx* betreurt dat wie naar Wallonië verhuist, niet vrijwillig kan blijven bijdragen.

Minister *Steven Vanackere* wijst erop dat deze stelling in strijd is met het territorialiteitsbeginsel. Als

inwoners van het Waalse Gewest vrijwillig hun bijdrage kunnen betalen, moet men aanvaarden dat inwoners van het Waalse Gewest die naar Vlaanderen verhuizen de kans krijgen te blijven bijdragen aan een vergelijkbare regeling van de Franstalige Gemeenschap. Dat laatste in de veronderstelling dat de Franstalige Gemeenschap een vergelijkbare regeling in het leven roept. De minister noemt dat een interessante stelling maar benadrukt dat ze wederkerigheid inhoudt.

De heer *Felix Strackx* verduidelijkt dat zijn standpunt algemener geïnterpreteerd dient te worden. Hij verwijst daarvoor naar grensarbeiders. Vooraleer duidelijk was dat zij zich niet kunnen aansluiten, heeft hij hun altijd aangeraden vrijwillig bij te dragen. Daarnaast is het zo dat de zorgverzekering in haar oorspronkelijke vorm als een vrijwillige verzekering is opgezet.

Volgens mevrouw *Elke Roex* meldt de beleidsbrief dat minister *Vanackere* initiatieven wil nemen zodat inwoners van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een gelijke behandeling genieten als inwoners van het Vlaamse Gewest. De beleidsbrief stelt voor de periode van zes maanden waarin iemand zich zonder sancties kan aansluiten als hij 26 wordt of verhuist naar het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad te verlengen. De spreekster wijst erop dat dit voornemen niet wordt gerealiseerd door het ontwerp van decreet en benadrukt het belang van een verlengde aansluitingsperiode omdat er tijd nodig is om informatie te verzamelen.

Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat de aansluitingsperiode zeer binnenkort aan de hand van een uitvoeringsbesluit verlengd zal worden.

Mevrouw *Elke Roex* merkt op dat wie zijn bijdrage niet langer betaalt wel aangesloten blijft bij de zorgverzekering. Pas na drie jaar ontvangt men een administratieve geldboete. Deze werkwijze zorgt voor verwarring omdat andere verzekeringen stopgezet worden wanneer geen bijdrage meer wordt betaald. Ze pleit ervoor een en ander bij te sturen in het kader van een administratieve vereenvoudiging.

Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat deze aanpassing in een uitvoeringsbesluit zal worden doorgevoerd.

6. Het creëren van een rechtsgrond voor de vrijstelling van de administratieve geldboete en van de opschorting met verlies van rechten

De heer *Felix Strackx* noemt de rechtsgrond voor de vrijstelling van de opschorting met verlies van rechten logisch, maar twijfelt of deze bepaling nodig is

wanneer sprake is van een fout.

Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat zelfs in geval van een manifeste fout de Grondwet een decretale basis verplicht om administratieve geldboetes te kunnen kwijtschelden.

Mevrouw *Elke Roex* vestigt de aandacht op het feit dat sommige personen met een handicap die verbleven in een residentiële instelling die valt onder het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH), ten onrechte een uitkering kregen van de zorgverzekering. Welke regeling wordt getroffen om deze groep vrij te stellen? Zijn de onterecht uitgekeerde bedragen teruggevorderd? Zijn ze teruggevorderd bij de zorgkassen of bij de personen met een handicap? Wat als de fout zich nogmaals voordoet?

Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat de onterechte uitkeringen niet volledig worden kwijtgescholden. Men zal maximaal één maand ten onrechte uitbetaalde uitkering terugvorderen. De bedragen zijn teruggevorderd bij de zorgkassen. Het is wel zo dat elke zorgkas het recht heeft het bedrag terug te vorderen bij de betrokkenen. Dankzij een uitwisseling van gegevens tussen VAPH en het Vlaams Zorgfonds zullen geen bedragen meer ten onrechte worden doorgestort.

7. De automatische opening van rechten

De heer *Felix Strackx* vermoedt dat de automatische opening van rechten tot bijkomende en moeilijk controleerbare procedures en administratie aanleiding zal geven. Daarnaast twijfelt hij aan het nut van de automatische opening omdat hij zich niet kan voorstellen dat een zorgbehoevende pas enige tijd na inschaling geïnformeerd raakt over de zorgverzekering.

Minister *Steven Vanackere* verwacht geen bijkomende administratieve lasten. Uit analyse van de dossiers blijkt dat nogal wat aanvragen pas worden ingediend enkele maanden na het moment waarop zorgbehoevendheid werd vastgesteld en de indiener recht heeft op een uitkering. Het gaat om meer dan 1000 aanvragen in de thuiszorgsector en meer dan 500 in de residentiële sector. Onder de huidige regeling krijgen ze de gemiste uitkeringen niet. Voortaan zal men de uitkering ontvangen vanaf het ogenblik dat de zorgbehoevendheid werd vastgesteld, weliswaar rekening houdend met de decretaal bepaalde beperkingen. Bovendien gaat het om aanvragers die trouw hun bijdrage hebben betaald.

De heer *Felix Strackx* is verrast door het grote aantal dossiers.

De heer *Tom Dehaene* is tevreden dat dossiers retroactief gecorrigeerd kunnen worden, maar vraagt een maximumtermijn in te voeren.

Minister *Steven Vanackere* heeft de intentie die termijn te beperken tot zes maand. De eerste maand waarin men een uitkering derft wordt niet retroactief vergoed.

Mevrouw *Elke Roex* vraagt of carenstijd en opschorting vervat zitten in de retroactiviteit. Wie na twee jaar verblijf in een rusthuis een aanvraag indient, krijgt maximum zes maanden terugbetaald. Wat als diezelfde persoon een opschorting van bijvoorbeeld vier maanden heeft opgelopen? Begint de opschorting vanaf de maximale retroactiviteit of valt de opschorting voor de maximale retroactiviteit?

Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat een reconstructie wordt gemaakt vanaf het ogenblik dat de aanvrager recht had op een uitkering, en daarbij wordt met alle bepalingen rekening gehouden. Het is niet de bedoeling dat de maximale retroactiviteit van zes maanden gebruikt wordt om de carenstijd of opschorting met verlies van rechten te verminderen.

Mevrouw *Elke Roex* antwoordt dat de carenstijd onder de huidige regeling begint te lopen vanaf het ogenblik dat een aanvraag wordt ingediend.

De spreekster is er voorts van overtuigd dat het informaticatechnisch mogelijk is de zorgkas automatisch te verwittigen wanneer iemand zijn intrek neemt in een rusthuis, zodat die persoon ook automatisch wordt uitbetaald. De beleidsbrief bevat immers het voornemen om de toegankelijkheid te verhogen dankzij een belangrijke administratieve lastenverlaging. De spreekster stelt dat het ontwerp van decreet een aantal vereenvoudigingen doorvoert, maar geen administratieve lastenverlaging.

Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat voor de uitvoering van de tenlastenemingen enkel de strikt noodzakelijke informatie zal worden opgevraagd, zoals het rekeningnummer. Het aanvraagformulier wordt herleid tot een beknopt inlichtingenformulier. Daarnaast worden de gegevens van de VAPH gekoppeld met die van het Vlaams Zorgfonds om te vermijden dat onterecht uitkeringen worden betaald.

Mevrouw *Elke Roex* vraagt wanneer het inlichtingenformulier wordt verstuurd. Krijgt men het automatisch wanneer men naar een rusthuis verhuist of dient men het aan te vragen bij de verhuizing?

Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat het formulier moet worden aangevraagd. Het formulier kan automatisch verstuurd worden, maar zulks dient niet geregeld te worden in een ontwerp van decreet.

Gezien de complexe aard van de zorgverzekering, is mevrouw *Elke Roex* tevreden met elke vereenvoudiging. Ze benadrukt het belang van goede informatie voor de burgers, zeker in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Ze vraagt informatie over de zorgverzekering toe te voegen aan het infopakket van de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor nieuwe inwoners.

Mevrouw *Greet Van Linter* wijst op het verschil in behandeling tussen ouderen die in een rusthuis worden opgenomen en ouderen die voor een serviceflat opteren. Wie bijvoorbeeld in kortverblijf in een rusthuis wordt opgenomen, heeft recht op een uitkering van de zorgverzekering. Een rusthuis is immers een residentiële instelling. Wie in een serviceflat gaat wonen, heeft echter geen automatisch recht op een uitkering, ondanks de vaak hoge kosten.

Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat het ontwerp van decreet niets wijzigt aan de voorwaarden waaraan moet worden voldaan om recht te krijgen op een uitkering.

Hij wijst er voorts op dat zorgbehoevende personen die thuis blijven ook met hoge kosten geconfronteerd worden. De woonplaats van een zorgbehoevende, die nog niet is ingeschaald op een niveau dat hem recht geeft op een uitkering, geeft geen uitsluitel over de graad van zorgbehoevendheid. Dat is gedeeltelijk wel het geval voor zorgbehoevende personen in een residentiële voorziening. Een verblijf in een thuisondersteunende omgeving zoals kortverblijf of crisisopvang, volstaat niet om het recht op een uitkering te laten gelden.

Hij staat open voor suggesties om de zorgverzekering voor meer mensen open te stellen, maar gezien de budgettaire gevolgen dringt hij aan op selectiviteit.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikelen 1 tot 9

De artikelen 1 tot 9 worden zonder opmerkingen unaniem met 10 stemmen aangenomen.

Artikel 10

Mevrouw *Anne Marie Hoebeke* vraagt naar de financiële gevolgen van de retroactieve inwerkingtreding van een aantal bepalingen.

Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat de middelen van het Vlaams Zorgfonds zullen volstaan om deze maatregelen te financieren. Er is een prognose

gemaakt van het aantal mensen dat zorgbehoevend zal worden, waarbij dient opgemerkt dat niet alle zorgbehoevenden een uitkering zullen krijgen. De kosten spreiden zich over meerdere jaren.

Artikel 10 wordt unaniem met 10 stemmen aangenomen.

IV. STEMMING OVER HET GEHEEL

Het ontwerp van decreet wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen.

De verslaggever,

Elke ROEX

De voorzitter,

Luc MARTENS
